Saattue, Kaaosmaa

peili sielun taas nyt kasvosi
vastuu teoista on sinulla (ei minulla)
ilman toivoa paluusta
kiven kannat kuin orja taakkaansa

lynnit tuntuvat viel
iskut armotta osuivat
katumuksen jlkeenkin
muistot kostoa vaativat

(ch.) se meit jlleen hallitsee
repii ja unta turmelee
huuto kaikuu (kaaos maa!)
juurtuu jalat rupiset
maatuu polvet veriset
huuto kaikuu (kaaos maa!)

en koskaan sano mit tarkoitin
en vaikka pttyy pivt kaaos maan
katsot vierest krsien
suruvirne naamaasi koristaa

pyyhin pois sen ja nukahdat...
varjo kalman laskeutuu
sama virne siirtyy kasvoilleni
elotonta ruumistasi katselen ja ihailen

(ch.) se meit jlleen hallitsee
repii ja unta turmelee
huuto kaikuu (kaaos maa!)
juurtuu jalat rupiset
maatuu polvet veriset
huuto kaikuu (kaaos maa!)
(solo)
(ch.x2)